

vedtægtsmæssig Hjælp uden Tillægshjælp med indtil en Femtedel for saadanne Medlemmer, der under Lovens Varighed har opbrugt saavel deres vedtægtsmæssige som fortsatte Hjælp, mod at tilvejebringe Midlerne dertil gennem Ekstrakontingent i det Omfang, Arbejdsdirektøren maatte bestemme.

Mindretallet har ved Bestemmelsen om at udelukke de Medlemmer fra denne Understøttelse, der har opbrugt deres 3—4-aarige Maksimum eller ikke haft 10 Maaneders Arbejde i 2 Aar, tilsigtet, at Hjælpen ikke skulde kunne udstrækkes til saadanne, der ofte ikke selv har anstrengt sig for at skaffe sig Arbejde.

For saa vidt en Arbejdsløshedskasse ønsker, straks efter at nærværende Lovforslag er ophøjet til Lov, at gøre Brug af den Hjemmel, som § 1 skulde give, men ikke er i Besiddelse af de fornødne Midler dertil, er det i § 2 foreslaaet, at en saadan Kasse paa nærmere Betingelser for Forrentning og Tilbagebetaling kan erholde Forskud af Arbejdsløshedsfondens.

I § 3 er det derhos foreslaaet, at Medlemmer, der efter at have brugt den dem i Henhold til § 1 tilkommende Hjælp fremdeles er arbejdsløse og ikke paa ny er indtraadt i ordinær vedtægtsmæssig eller ordinær fortsat Hjælp, kan erholde en ekstraordinær fortsat Hjælp, men uden Tillægshjælp, i samme Dageantal, som paagældende Kasse har ydet i Henhold til § 1.

I § 4 er der indføjet Bestemmelse om, at Ydelsen af Hjælp efter § 1 og § 3 ikke skal medregnes ved Opgørelse af det Antal Dage, en arbejdsløs indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder har oppebaaret ordinær eller ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. For ikke ved de saaledes foreslaaede Foranstaltninger i for høj Grad at angribe Arbejdsløshedsfondens Midler foreslaas det i § 5, at det højeste Beløb, der kan ydes i fortsat Hjælp saavel efter Arbejdsløshedsloven som efter dette Lovforslag ikke i daglig Størrelse kan overstige for Familieforsørgere to Tredie-

dele og for Ikke-Forsørgere Halvdelen af den den paagældende arbejdsløse tilkommende vedtægtsmæssige Hjælp. Det er den samme Bestemmelse, som findes i Bekendtgørelse af 29. Marts 1924 angaaende ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, og som blev udstedt af Indenrigsministeren efter enstemmig Indstilling fra C-Nævnet, og da Pristallet paa det Tidspunkt var 209 og nu allerede er nede paa 194 samt yderligere maa ventes at falde til August og videre frem, finder Mindretallet det forsvarligt at fastsætte en saadan Bestemmelse for den Tid, indtil 1. April 1927, Lovforslaget er foreslaaet begrænset til. Paa den anden Side maa Mindretallet stille som en Betingelse for at gaa med til Ydelsen af en saadan foreslaaet ekstraordinær fortsat Hjælp, at der lovgives for en saa lang Periode som næste Vinter, idet det neppe kan ventes, at Beskæftigelsesgraden vil komme op i Nærheden af det normale, forinden Vinteren er gaaet, og Mindretallet finder det nødvendigere at udstrække Varigheden af den fortsatte Hjælp, som ved dette Lovforslag foreslaas ekstraordinært forlænget til de haardest ramte værdige arbejdsløse, end at udbetale et højere Beløb pr. Dag i ordinær fortsat Hjælp, end C-Nævnets Medlemmer i 1924 fandt passende med det daværende højere Pristal.

Et andet *Mindretal* (Ludvig Christensen, Henriette Crone, Laurits Knudsen, Carl F. Madsen og Martin Olsen) udtaler, at efter at Forhandlingerne angaaende Lovforslaget nu har været saa længe, at dettes Værdi er i væsentlig Grad forringet, kan det slutte sig til det af et *Mindretal* (Venstre) under Nr. 2 stillede Ændringsforslag.

Mindretallet kan dog ikke gaa med til at fratage Socialministeren Retten til at fastsætte Størrelsen af den fortsatte Hjælp, da det ikke paa Forhaand kan vides, hvorledes Forholdene vil udvikle sig i den kommende Vinter, og stiller derfor nedenstaaende Underændringsforslag under Nr. 3.